

Doktorantka :

Gabriela Klara Kowalska

wynik oceny śródkresowej :

negatywny

Komisja oceniła negatywnie wyszczególnione składniki oceny śródkresowej.

Szczegółowe uzasadnienie wyniku oceny śródkresowej :

Opinia I

Przedstawiony raport i dokumentacja prac wykazują ogólną zgodność z indywidualnym planem badawczym pod kątem problematyki, zainwestowanego czasu i wysiłku, lecz pozostawiają wątpliwości co do oryginalności oraz adekwatności wobec tematu i jego tez.

Pojęcia, na których doktorantka buduje swe poszukiwania, takie jak rebelia, gniew, świadomość, interpretowane są wąsko, w ramie doświadczenia profesjonalnego i warsztatu terapeuty. W rozmowie doktorantka operuje schematami myślowymi, odwołuje się do autorytetów, co ogranicza podejście twórcze, eksperymentalne i badawcze. Stosowana metoda pracy, dokumentacja seansów, wydaje się dodatkowo podważać autentyczność badanych zjawisk - praktyka zbudowana na aspiracjach artystycznych (dokumentacja wideo, akcja artystyczna, wideoinstalacja) obraca się przeciw wiarygodności eksperymentu i autentyczności reakcji jego uczestników.

Pozostaje też wrażenie konfliktu antysystemowych założeń z decyzją wtłoczenia ich w formułę socjalizującej procedury akademickiej, co z deklarowanego aktu rebelii czyni - paradoksalnie - zabieg konserwujący system.

Przedstawione materiały audiowizualne nie odbiegają od standardu pobieżnych notatek i ćwiczeń, nie dają gwarancji ani zapowiedzi osiągnięcia oryginalnej formy utworu aspirującego do rangi dzieła sztuki.

Opinia II

Przedstawiony przez doktorantkę Gabrielę Kowalską Indywidualny Plan Badawczy pod roboczym tytułem Czucie to akt rebelii jest w większości informacją o realizowanej przez nią praktyce zawodowej w metodzie psychologiczno – trenerskiej oraz prowadzonych treningach m.in. Rage Club. Wymieniane przez nią w rozmowie pojęcia rebelii, gniew, świadomość mają być zaczynem projektu artystycznego tworzono przy użyciu metod wyniesionych z jej doświadczeń z praktyki zawodowej, związanej z dziedzinami takimi jak psychologia i coaching, socjologia. Powstaje wątpliwość co do odpowiedzialnego i twórczego rozwinięcia podjętego tematu, tym bardziej, że odpowiedzi doktorantki i jej postrzeganie było schematyczne, zabrakło własnego podejścia twórczego. Przedstawiona dokumentacja wideo była zapisem fragmentów sesji terapeutycznych i nie daje pewności co do uzyskania utworu będącego dziełem artystycznym. Rodzi się też pytanie o prawdziwość reakcji osób uczestniczących w sesji terapeutycznej i świadomość udziału w eksperymencie o charakterze artystycznym. Doktorantka w swoim Harmonogramie, obejmującym I-III rok studiów nie wprowadziła i nie potwierdziła swojej aktywności artystycznej, a przecież ten aspekt ma znaczenie dla procesu ewaluacji Akademii.

Opinia III

Dotychczasowy sposób realizacji projektu badawczego oraz jego zaprezentowany podczas egzaminu śródkresowego rezultat nie upoważniają mnie do wydania pozytywnej opinii, która rekomendowałaby kontynuację studiów. Elementy pracy oceniane - według regulaminu prac komisji - w trzech odrębnych kategoriach: zgodności z realizacją indywidualnego planu badawczego, stopnia jego merytorycznego zaawansowania oraz jakości pracy i efektów realizacji badań budzą wątpliwości w każdej z nich (szczególnie w ostatnim z wymienionych kryteriów). Doktorantka posiada trudne do zweryfikowania (formalnie i praktycznie) doświadczenie w zakresie treningu interpersonalnego, „couching’u” oraz praktyki psychologicznej (nie potwierdzonej formalnym wykształceniem oraz kompetencjami pozwalającymi na tak ryzykowne manipulacje ludzkimi emocjami). Przyjęte założenie - eksperymenty związane z ekspresją uzewnętrznienia gniewu – przeprowadzane w trakcie prowadzonych przez doktorantkę kursów są prostą kontynuacją jej praktyki zawodowej w powyższym zakresie i nie pozwalają na ich interpretację w najbardziej nawet pojemnej definicji sztuk plastycznych. Zaadoptowane w niezmienionej strukturze sesje terapeutyczne (o – moim zdaniem – wątpliwym uzasadnieniu etycznym) przeniesione są do zupełnie innego obszaru rozważań – sztuki. W mojej opinii bezskutecznie. Biorąc pod uwagę kierunek poszukiwań doktorantki (oddalający się od dziedziny, w której przeprowadzony będzie przewód) oraz trudne do porównawczej weryfikacji efekty nie dają gwarancji na ukończenie projektu w standardzie jakościowym umożliwiającym jego pozytywną ocenę. Dodatkową przeszkodą jest również niewielki stopień autorefleksji doktorantki. W moim przekonaniu sposób realizacji badań i brak klarownego celu przypomina wycinek terapii, która nie spotkałaby się ze zrozumieniem recenzentów zobligowanych do oceny efektów w dyscyplinie sztuk plastycznych, których zawartość jest obecnie śladowa i nic nie zapowiada zmiany owej proporcji (zakładając nawet, że celem projektu jest transgresja to nie ma ona rozpoznawalnego punktu odniesienia „wobec” sztuk plastycznych). Z przykrością muszę więc wyrazić negatywną opinię w sprawie kontynuacji indywidualnego planu badawczego.

Gdańsk dnia 14 czerwca 2021 r.